PINK
jaargang 32 nummer 4 – oktober 2012

Welkom Roze Huis!

Na maanden van onderhandelen, wachten, meer onderhandelen en nog meer wachten is het zover: een nieuw Roze Huis is een feit! Begin oktober werd het huurcontract met de gemeente Nijmegen ondertekend. COC Nijmegen heeft, samen met andere gebruikers, weer een eigen ruimte. Voor het zover is zal het pand wel eerst opgeknapt moeten worden.

Voor wie het gemist heeft: na de sluiting van Villa Lila is het COC in feite dakloos geworden. COC Nijmegen heeft wel een klein secretariaat in de Grote Broek. Alle COC-activiteiten en vergaderingen vinden elders plaats. Ook homojongerenorganisatie DITO! heeft geen onderdak. Binnenkort komt daar een einde aan. Het voormalige pand van Vrouwen Documentatie Centrum De Feeks wordt het nieuwe Nijmeegse roze huis, gelegen aan St. Anthoniusplaats 1. De locatie is prima: vlakbij de Lindenberg en net achter de Burchtstraat.

Huren
Aanvankelijk wilde men het pand graag kopen. Na onderhandelingen met Stichting Beheer Homohuis Nijmegen en de gemeente bleek dit nog geen haalbare kaart te zijn. Daarom is besloten om het roze huis eerst drie jaar te huren, met de gemeente als verhuurder. Stichting Beheer Homohuis Nijmegen beheert het geld dat is overgebleven na de verkoop van Villa Lila. De stichting reserveert een aanzienlijke som geld voor het roze huis. Als na drie jaar blijkt dat aankoop een haalbare kaart is, dan is er al een goed uitgangspunt. In de komende jaren moet eerst blijken hoe het pand gaat 'lopen'. De exploitatie moet kloppen.

Stichting Roze Huis
Voor het beheer van het pand is een Stichting Roze Huis opgericht. In deze stichting zitten leden van de organisaties die het pand gaan gebruiken. Namens het COC is bestuurslid Tjeu Borremans voorzitter van de nieuwe stichting. Andere bestuursleden zullen in de stichting Roze Huis plaatsnemen namens DITO! en VSSM. Daarnaast zal een onafhankelijke penningmeester in het bestuur van de stichting zitting nemen.

Benefietavond
De stichting heeft als eis aan de gemeente gesteld dat er een huurcontract van drie jaar wordt opgesteld, met het eerste recht op koop. Dit is door het college van B&W ingewilligd. Per 1 oktober is de huurovereenkomst getekend. In de komende periode zal het pand worden opgeknapt, waarna de gebruikers eindelijk weer hun activiteiten in een roze huis kunnen organiseren. Op 24 november zal een benefietavond t.b.v. het Roze Huis worden georganiseerd. Deze avond vindt uiteraard plaats in het nieuwe pand aan de St. Anthoniusplaats.

Vrijwilligers gezocht
Voor het beheer van het pand worden vrijwilligers gezocht. En in de aanloop naar de opening zijn helpende handen ook zeer welkom. Aanmelden kan via rozehuis@cocnijmegen.nl. Er zal een prijsvraag worden uitgeschreven voor de naam van het nieuwe huis. Meer informatie daarover zal binnenkort op de websites van o.a. COC en DITO! te vinden zijn.

[MK]

Tien jaar Roze Woensdag

Sander Ederveen met de button: 10 jaar Roze Woensdag. Sander bundelt alle krachten voor de Roze Woensdag.

Op woensdag kleurt de Vierdaagse elk jaar roze. En elk jaar lijkt de Roze Woensdag groter en meer roze te worden. Dit is zeker te danken aan stichting Roze Woensdag die alle initiatieven op die dag bundelt. Sander Ederveen is daar al jaren zeer actief bij betrokken. Dat zou zomaar een Roze Voorloper waard zijn. De Roze Voorloper van 2012 gaat echter naar Workplace Pride. Burgemeester Hubert Bruls reikte de prijs uit aan vertegenwoordigers van Workplace Pride. Eerder die dag treedt de gemeente Nijmegen al toe tot deze club van werkgevers die diversiteit hoog in het vaandel hebben staan.

Foto's van de Roze Woensdag zijn te zien op www.rozewoensdag.nl en www.lesbischarchief.nl
Wanneer je op Roze Woensdag aanwezig was, is de kans groot om jezelf terug te vinden op een van deze sites.

[BvD]

De kersverse burgemeester van Nijmegen, Hubert Bruls, reikt de Roze Voorloper uit aan Workplace Pride. De prijs wordt uitgereikt aan personen of instellingen die zich op een bijzondere manier inzetten voor homo-lesbische emancipatie.

PINK Project Deze PINK is al digitaal te lezen

COC Nijmegen en Lesbisch Archief Nijmegen gaan voor het PINK-project de komende jaren een samenwerking aan. Het PINK-project wil een zo breed mogelijk publiek toegang geven tot de inhoud van PINK en daarmee tot de (Nijmeegse) lhbt-geschiedenis.

In 2016, bij het 45-jarig bestaan, hoopt COC Nijmegen alle jaargangen van PINK (vanaf 1981) inclusief de voorgangers (vanaf 1976) en de PINK Specials online te hebben. Dan heeft Nijmegen landelijk de primeur met het online beschikbaar stellen van een belangrijk deel van de lhbt-geschiedenis.

Op de homepage vind je de meest recente PINK. Online lezen?
Ga naar www.pink-nijmegen.nl . De site gaat nu nog alleen over het PINK-project, maar het is denkbaar dat er ook pagina's komen over de geschiedenis van PINK zelf, met foto's etc.

Het PINK-project werkt van-voor-naar-achter (de laatste PINK en dan terug in de jaargangen) en van-achter-naar-voren (de voorgangers eerst scannen en daarna de eerste PINKs). In een van die kranten kwamen we een hele prille groep van Feeks-dames tegen, met een interview uit 1977!

Het project is nogal kostbaar en wordt daarom over meerdere jaren uitgesmeerd. Er is een pagina voor sponsoring toegevoegd:
www.pink-nijmegen.nl/sponsoren.shtml
Naast de subsidie-bijdragen, kunnen ook sponsors helpen bij het digitaal bechikbaar maken van 'onze' geschiedenis. Wanneer iemand een goede reden heeft om zijn of haar bijdrage niet online beschikbaar te willen hebben, kan deze dat aangeven bij COC Nijmegen.
Mail dan naar info@cocnijmegen.nl

Veel eer voor Cornielje

Onlangs heeft de Commissaris van de Koningin van Gelderland een bijzonder hoge koninklijke onderscheiding ontvangen uit handen van minister Spies. Zij verwees in haar toespraak ook specifiek naar de verdiensten van de Cornielje inzake gelijke rechten voor homo's. Hij is bevorderd tot officier in de orde van Oranje Nassau. Op 31 augustus 2005 werd Cornielje beëdigd tot Commissaris van de Koningin in zijn provincie Gelderland. In korte tijd heeft hij zich bijzonder geliefd gemaakt in het Gelderse.

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
Joris Blaauw, John van den Broek, Sander Ederveen, Sander Hagenbeek, Saskia van Leendert, Cees van der Pluijm, Renée Schoffelen, Ruth Seuren, Ronnie Tober, Marc van Unen

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Ronnie Tober jurylid in Nijmeegse voorronde COC songfestival

Songfestivalzangers winnen bij deelname altijd iets

Ondanks de drukke agenda als zanger, entertainer en acteur heeft de organisatie van de voorronde van het homosongfestival in Nijmegen de kei in het vak, Ronnie Tober, als jurylid weten te strikken. Zijn handelskenmerk is naast een vrolijk Nederlandstalig repertoire de noodzakelijke perfectie in optreden.

Als geen ander weet hij wat er voor de aanstormende zangers en zangeressen, chansonperformers allemaal bij een optreden komt kijken. Voor Ronnie Tober is het van belang dat men let op het totaalplaatje in de performance. Daar hoort zowel de warme uitstraling als de perfecte voorbereiding bij. Optredens hebben ook een duidelijk showaspect en dat vereist naast een mooie stem ook een mooie outfit. Benieuwd naar de kandidaten, wenst hij alle deelnemers in Nijmegen alvast veel succes.

Ronnie en Jan; volgend jaar 45 jaar samen.

RC: Hoe zou u uw repertoirekeuze willen karakteriseren en hoe verschilt die van de generatie nieuwkomers?
RT: Eigenlijk heel makkelijk; in mijn hele carrière heb ik geprobeerd gezellig, vrolijk repertoire te zingen. Vandaag de dag zijn er nog steeds vele collega's die dit doen. Bijv. René Schuurmans, Jannes, Frans Bauer, Sieneke enz.

RC: Is er volgens u een verschil in optreden als individuele zanger en musicalzanger? Waar voelt u zich het meest thuis?
RT: Ik heb beide gedaan maar het optreden voor live publiek waar ik de mensen blij en vrolijk kan maken heeft toch mijn voorkeur.

RC: Hoe belangrijk zijn voor zangers als u optredens op festivals en ziet u daarin voor u zelf verschuivingen?
RT: Festivals zijn zéér belangrijk, want daar heb je de kans om voor groot publiek jezelf te presenteren.

RC: U heeft een belangrijk deel van uw vroege carrière in de VS doorgebracht. Hoe belangrijk was het voor u als zanger meer dan een kijkje te nemen, namelijk echt te leven in verschillende culturen?
RT: Er is geen verschil. Ik heb gewoond in New York van 1948 t/m 1963.
Wij weten allemaal dat de Amerikaanse invloed ook goed te voelen is hier in Europa. Bij ons thuis was altijd de Nederlandse invloed aanwezig qua eten, opvoeden en muziek (LP's werden regelmatig naar ons toegestuurd van o.a. Willy Alberti, Johnny Jordaan etc. Het enige Amerikaanse wat ik daar heb meegemaakt was mijn scholing.

RC: U engageert zich vanuit uw beroep als zanger voor een aantal zaken van maatschappelijk belang. Waarom is dat voor u naast Uw carrière van belang?
RT: In 1998 kreeg ik te horen dat ik blaaskanker had. Dan denk je dat je leven voorbij is. Toen wilde ik iets doen voor mijn medemens en heb toen de Ronnie Tober Foundation opgericht om mensen met een verstandelijke beperking uit hun isolement te halen.

RC: Hoe belangrijk zijn songfestival-ervaringen voor u geweest en wat kunnen nieuwkomers daarvan leren, denkt u?
RT: Héél belangrijk, je moet altijd meedoen en altijd onthouden, je bent nooit een verliezer, je bent altijd winnaar. Dit omdat je zoveel diverse mensen leert kennen en het altijd een opsteker is voor je carrière.

RC.: U heeft volgens mij een speciale band met Nijmegen, niet alleen qua optredens, maar ook sportief gezien. Zou u deze band kunnen beschrijven?
RT.: Heel makkelijk: 'de Vierdaagse' die heb ik zes keer uitgelopen voor mijn Ronnie Tober Foundation. Daarbij was jullie burgemeester de Graaf een dierbare vriend.

RC.: Is het zo dat bijv. de mentaliteit van de Nijmegenaar veel gelijkenis vertoont met uw eigen inborst onder het motto: "We moeten er met z'n allen iets moois van maken én iedereen doet mee!'
RT: Ja.

RC.: Waarin verschillen de thema's en optredens van nieuwe zangers van die van u/ welke verschuivingen hebben er tijdens Uw carrière plaatsgevonden die u toegejuicht hebt?
RT: Manier van optreden, toen ik begon, werkte ik alleen met piano en een geluidsinstallatie met niks daarbij zoals zijnde galm etc. Nu, anno 2012 kom ik met complete geluidsset a of b om mijn optredens te versterken.

RC: Ik denk aan uw optreden 25 januari j.l. te gast bij Ali B. Wat sprak u het meest aan in dat unieke concept en waarom?
RT: De warmte, vriendschap, liefde en correctheid die Ali uitstraalt daar kunnen heel veel mensen nog wat van leren.

RC: Waarom denkt u, is het van belang dat jonge zangers/zangeressen blijk geven van hun geaardheid of seksuele voorkeur? Is dat op dit moment van het belang of noodzakelijk voor de homo-emancipatie?
RT: Nee, dat vind ik niet. Je hoeft je in Nederland niet meer te verbloemen voor je geaardheid. Volgend jaar ben ik 45 jaar samen met mijn partner en sinds 1998 getrouwd.

RC: Waarop zouden de zangers en zangeressen zich in hun optreden op de voorrondes van het songfestival moeten toeleggen? Kortom waarop gaat u de nieuwkomers beoordelen? Waarover moeten zij volgens u zeker beschikken?
RT: Ik zal letten op dat waarop ik bij mijn eigen optreden let namelijk kwaliteit, uitstraling, kleding en performance weten te waarderen.
Ik wens alle deelnemers heel veel succes toe.
Voorronde COC songfestival Nijmegen kaarten bij de Lindenberg (www.delindenberg.com) 20 oktober 2012, 20.00 uur Lindenberg / Steigerzaal Ridderstraat 23 Nijmegen
Afterparty in café Mets

[RC]

Waterslangen I (Vriendinnen) PINK KUNST

In de periode dat vriendinnen nog vriendinnen waren en geen geliefden kwam ik onderstaand schilderij tegen. Nog in de ontkenningsfase wat betreft de vrouwenliefde fascineerden deze vrouwen van Gustav Klimt mij echter zeer: mooi, sensueel, krachtig en vol van verlangen naar elkaar.

De titel van dit schilderij 'waterslangen I (vriendinnen)' roept bij mij vragen op. Waarom gebruikt de kunstenaar het woord 'vriendinnen' in een tafereel van lesbische intimiteit? Zou 'geliefden' niet passender zijn geweest in de verbeelding van dit erotische moment? Wanneer kwam voor deze vrouwen het moment dat hun vriendschap veranderde in meer dan vriendschap? Of was er eerst de aantrekkingskracht, het liefdesspel en werden de vrouwen daarna vriendinnen?
Het verlangen naar samenzijn met een vrouw was bij mij een vuurtje dat langzaam steeds meer ging branden en opgestookt werd door collega's die lesbisch waren, door muziek van Melissa Etheridge en door kunst waarin twee vrouwen hevig naar elkaar verlangden.
Het sensuele samenzijn in het schilderij van Klimt ademt de sfeer van verlangen naar verbinding, naar samensmelting. Verlangen in kunst is uitermate inspirerend; het onvervulde verlangen, het hunkerende verlangen, het gestilde verlangen, het gefrustreerde verlangen, het verlangen naar drie liefdes terug of het verlangen een bodem te bedekken zoals ik in mijn dichtbundels beschrijf.

Het schilderij van Klimt doet me denken aan een gedicht van Hanny Michaelis:

Toen je mij met lichte
vingertoppen behoedzaam
en toegewijd als braille las,
legden leeuwen en tijgers
hun kop op de poten
en sliepen in, slangen rolden
zich op en zelfs de schorpioen
trok zich terug. Verlost
haalde ik adem, ik voelde
je hart tegen het mijne kloppen
en in mijn binnenste werd het stil
als in de lege kerk vlak voor
het ogenblik waarop het orgel
zijn triomfantelijke stem verheft.
Hanny Michaelis
uit: Wegdraven naar een nieuw Utopia, van Oorschot 1971

De sfeer van het gedicht raakt voor mij de sfeer van het schilderij. Het gedicht zou een beschrijving kunnen zijn van het beeld. Evenals bij Klimt vindt er in het gedicht een moment van intens samenzijn plaats. Een geliefd lijf wordt voorzichtig verkend met de vingertoppen. Er ontstaat een gevoel van vrede en kalmte, narigheden lijken even niet aanwezig, ze slapen en trekken zich terug, de 'ik' is er even van verlost. Een verlangen wordt bevredigd, het wordt stil van binnen, de hartslag van de ander wordt gevoeld waarna het leven weer in alle hevigheid opvlamt. Door het triomfantelijk kerkorgel krijgt het bedrijven van de liefde ook iets plechtigs. In ieder geval is het gevoel overweldigend.
Dit gedicht blijft me raken en ontroeren ook na het talloze keren te hebben gelezen. Gedichten als deze van Hanny Michaelis en de schilderijen van Klimt inspireren tot zelf creëren.
Ook al is het jaren geleden dat ik de schilderijen van Klimt voor het eerst zag, en zijn vele vriendinnen inmiddels ex-geliefden, het blijft kunst die mijn fantasie prikkelt, die beelden en sferen oproept. De nieuwe beelden in mijn hoofd probeer ik vervolgens te schilderen met woorden op papier.

Saskia van Leendert
www.saskiavanleendert.nl

De Nijmeegse Saskia van Leendert (1972) is al tien jaar actief als dichter en was geregeld te bewonderen bij poetry slam wedstrijden. In 2009 bracht ze een verrassende eerste bundel uit: Hoe zij mij leest. Vorig jaar verschenen gedichten van haar in de verzamelbundels 'Zacht gezicht aan zacht gezicht' en 'Droombeeld'. Onlangs presenteerde ze haar tweede bundel 'Een doodgewone donderdag'. Tegelijkertijd verschenen er vier kaarten met een gedicht van Saskia en beeld van Mireille Ligterink. (o.a. te koop bij de Feeks)

[RS]

Hetero's – *Marc van Unen*

Het blijft een ietwat exotische bevolkingsgroep voor mij: de heteroseksuele medemens. Omdat ze met zovelen zijn, ben ik redelijk gewend geraakt aan hun soms buitenissige eigenschappen en hobby's, maar écht wennen: nee dat zal het nooit.
Zoals in elke groep heb je natuurlijk excessen. Niet iedere hetero zal de onbedwingbare neiging hebben om een elftal bij elkaar te baren, compleet met reservespelers. Maar een dame als Nadya Suleman (bekend onder de werkelijk complimenteuze titel "Octomum") geeft natuurlijk wel extra kleur aan de heterogemeenschap. Nadya vond het blijkbaar erg nodig om haar zes jonge kinderen nog wat broertjes en zusjes te geven. Ze had nog ergens een stapel embryo's in de vriezer liggen en deze werden met verve terug in haar baarmoeder geplaatst. Twee embryo's splitsten zich, acht kleine baby's kwamen ter wereld en Nadya was in één klap wereldberoemd. Probeer daar als excentrieke homo maar eens overheen te gaan!
Laatst zag ik de Amerikaanse Lee Redmond op tv. Een goed geconserveerde overgrootmoeder, gehuld in een broekpak dat welhaast bezweek onder het pantermotief, de haren gevaarlijk blond gebleekt. Dat alles viel in het niet bij haar vingernagels, die meer dan 75 centimeter lang waren. Zonder blikken of blozen meldde Lee dat haar nagels totaal geen belemmering vormden voor haar dagelijkse werkzaamheden. Kijk, dan kun je dansend in een leren tanga op een botenparade tot je een ons weegt of met tien medezusters in fleecetrui de cursus "dans je vrij en put daarbij uit je rugzakje vol levenservaring" volgen: het haalt het toch niet bij de prachtige paradijsvogels die onder hetero's te vinden zijn.
Nu zal ik in het dagelijks leven niet zo snel een moeder met 14 kinderen of vrouwelijke Edward Scissorhands ontmoeten, maar dicht bij huis zijn ook bijzondere hetero's te vinden. Exemplarisch is natuurlijk het volgende voorbeeld: twee dames hebben een prachtige NS-wandeltocht gemaakt en terwijl de modder nog aan de Teva-sandalen kleeft maken ze een praatje met de eigenaar van een pittoreske Bed & Breakfast. Ze hebben één kamer geboekt en de eigenaar vraagt of ze vriendinnen of familie van elkaar zijn. Als een van de dames antwoordt dat de ander haar vróuw is hapt de man naar adem, herstelt zich bliksemsnel en denkt een politiek correcte opmerking te maken door te zeggen "oh ja, dat kan tegenwoordig natuurlijk ook, geen probleem hoor!" Altijd fijn om goedkeuring te krijgen voor iets wat wettelijk al jaren geregeld is...
Recentelijk ondervond ik op het werk hoe ondoorgrondelijk de gedachten van hetero's kunnen zijn. Er was een vacature vacant en één van de sollicitanten was een leuke, slimme en goedgeluimde jongen van eind twintig.

Eén collega kende de knul via via en wist te melden dat de sollicitant homo was. In het team van tien personen zou hij de derde homo worden en, zo meldden maar liefst twee collega's, dat zou toch wel erg veel worden.... Ik snapte hun gevoelens wel: zelf heb ik soms ook last van te veel (onnadenkende, tactloze, in domme opmerkingen grossierende) hetero's om me heen. Gelukkig is de meerderheid van de hetero's prima te doen. Ach ja, het zijn net gewone mensen hé....

Nieuws werkgroepen

Op 13 september jl. was het eerste CoCo (COC coördinatorenoverleg) na de zomervakantie.

Breaking The Silence
Mensenrechtengroep Breaking The Silence is bezig met twee projecten voor vrouwen in Kenia. Men is in gesprek met HIVOS om de mogelijkheden voor de projecten te onderzoeken. In oktober wil men in Villa Lux meedoen aan een filmproject, waarbij men graag een Turkse regisseur een hele week wil laten programmeren. Op 17 mei 2013 is de volgende internationale dag tegen homofobie. Breaking The Silence is kartrekker en originele ideeën zijn welkom.

Voorlichting
De werkgroep Voorlichting gaat de doelstelling van 100 voorlichtingen dit jaar waarschijnlijk niet halen. Een aantal vrijwilligers is gestopt. De werkgroep heeft nu ongeveer 30 voorlichters en er zijn 4 coördinatoren. Er zijn nieuwe aanvragen voor voorlichting gedaan door enkele scholen. Daarnaast is de werkgroep samen met de GGD in onderhandeling met Conexus. Conexus is het bevoegd gezag voor 29 basisscholen in Nijmegen en Heumen. Men wil voorlichting omtrent het thema seksuele diversiteit. Via de GGD kan de werkgroep inzicht krijgen in cijfers en in de effecten van voorlichtingen. Voorlichting zal nieuwe scholen benaderen, ook buiten Nijmegen.

PINK
Alle jaargangen van PINK worden digitaal beschikbaar gemaakt. Op de website www.pink-nijmegen.nl zijn de eerste jaargangen al te zien. De laatste jaargangen zijn als eerste beschikbaar en men zal steeds verder terug in de tijd gaan, tot alle 31 jaargangen online staan.

Senioren
De werkgroep Senioren is met de laatste vier verzorgingshuizen in Nijmegen bezig om via de Roze Loper de aandacht voor oudere LHBT's te waarborgen. De werkgroep is uitgenodigd door woonzorgcomplex De Zonnebaars voor een open dag. Tenslotte kan gemeld worden dat ANBO Roze samenwerkt met de landelijke seniorengroep. Tussen de drie landelijke ouderenbonden is samenwerking gaande omtrent homoseksualiteit.

Dapper
Café Dapper heeft in juni een goed bezochte café middag gehad. De werkgroep wil graag duidelijkheid over een nieuw pand, vooral omdat de bezoekers graag ruimte willen om te kunnen dansen.

Herensalon
De Herensalon draait goed. Men ontvangt per middag zo'n 20 tot 25 gasten. In 2013 wordt het 25-jarig jubileum gevierd. Ook de bezoekers van de Herensalon vragen zich af wanneer het nieuwe pand in zicht is.

Kiss Kiss Club
De Kiss Kiss Club draait erg goed. De feesten tijdens Roze Woensdag en in Lux waren erg succesvol.
De werkgroep bekijkt de mogelijkheden voor een feest op Tweede Kerstdag. Dit zal waarschijnlijk plaatsvinden in de Vasim of in de nieuwe theaterzaal van de Lindenberg. De werkgroep heeft de vraag gekregen of het mogelijk is om een 25+ feest te organiseren. De organisatie is ook benaderd voor een open lucht feest in De Goffert.

Bestuur
Ilse Peters is aspirant-bestuurslid. Tijdens de algemene ledenvergadering op 24 november zal zij officieel gekozen kunnen worden. Waarschijnlijk gaat Ilse zich bezighouden met vrijwilligersbeleid. Bestuurslid Tjeu Borremans zal zijn taken tot het minimum beperken i.v.m. zijn rol als voorzitter in de nieuwe stichting Roze Huis. Op 10 november staat de vrijwilligersavond gepland.

[MK]

Kandideer voor de Dalesprijs

Eind januari 2013 wordt de Burgemeester Ien Dalesprijs uitgereikt. Kandidaten voor deze eervolle prijs kunnen aangemeld worden bij COC Nijmegen.

Deze prijs is bedoeld ter onderscheiding van vrouwen, mannen of organisaties die in het Rijk van Nijmegen op vrijwillige basis en op zeer persoonlijke en voorbeeldige wijze gestalte hebben gegeven aan artikel 1 van de Grondwet, het artikel dat het beginsel van non-discriminatie verwoordt. Gedacht wordt dus aan mensen die zich ondubbelzinnig en belangeloos inzetten voor de emancipatie van minderheden, voor de gelijke behandeling van achtergestelde groepen en/of voor de bestrijding van discriminatie in de breedste zin van het woord.

De prijs is bedoeld voor personen of groepen in het Rijk van Nijmegen. De prijs wordt jaarlijks in januari uitgereikt. Bij de prijs hoort een oorkonde en een bedrag van € 500,-. De aanmelding van kandidaat-prijswinnaars is open tot 6 januari 2013 bij COC Nijmegen, Postbus 1461, 6501 BL Nijmegen, of info@cocnijmegen.nl De aanmelding bestaat uit een motivatie met naam en adresgegevens van de kandidaat en degene die de kandidaat aanmeldt.

Artikel 1.
"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

Prijsvraag Roze Huis

Nu een nieuw Roze Huis in Nijmegen een feit is, wordt ook nagedacht over een geschikte naam voor het pand. Er is daarom een prijsvraag uitgeschreven. De bedenker van de winnende naam kan een mooie prijs winnen. Reageren kan via rozehuis@cocnijmegen.nl.

Benefietavond Roze Huis

Op 24 november wordt een benefietavond georganiseerd in en ten behoeve van het nieuwe Roze Huis. Deze avond is een mooie gelegenheid om een kijkje te gaan nemen in 'ons huis'. Nadere details worden nog bekend gemaakt via de website van COC Nijmegen.

Column over soa/hiv/aids en veilige seks

Is ie wel groot genoeg?

Zit ik gisteravond naar een Engels tv programma over seks te kijken, blijkt dat bijna alle jongens in de kostschoolleeftijd (zeg maar onze middelbare schoolleeftijd) zich grote zorgen maken over de lengte van hun penis. 85% van de jongens was bang dat hij te klein was. In een les over seksualiteit werd er een film getoond van vijf "normale" jongens van rond de 20 die open en bloot op het scherm verschenen en van wie close ups van de diverse penissen getoond werden. Gewoon vijf normale piemels, twee besneden, drie niet, de een met grote ballen de ander met kleinere. Na veel gegiechel werden de penissen stuk voor stuk besproken. Bleek aan het eind van dat programma, dat nauwelijks een van die jongens ooit eerder een andere pik van dichtbij had bekeken. Het enige dat ze kenden waren de Jeff Stryker palen die ze als dildo's in de sekswinkel hadden zien liggen of de andere kanjers van pikken van pornomodellen.
Ze waren daardoor echt gefrustreerd geraakt met hun eigen waxinelichtjes, zoals Guus Vleugel dat ooit eens vals uitdrukte toen hij een jongen met een te kleine piemel naar huis had gestuurd. Leuk om te zien hoe de jongens opgelucht waren na dat ze die seksles hadden gehad. Ze durfden weer een stuk ongedwongener op de versiertoer.
Ik vond het aardige eraan dat er met grote openheid werd gesproken over penismaat en vorm en leuk om te zien hoe een zakelijke voorlichting verhelderend en bevrijdend kan werken. In de begintijden van aids hebben we het vaak gehad over hoe voor te lichten over het risico op een hiv-infectie. Toen al kozen we om dat niet te doen met dreigende taal, in te spelen op angstgevoelens en - zoals toen het geval was in Groot Brittannië - tv potjes te maken met omvallende grafstenen, waar in gotische letters aids op stond terwijl er verder in dat spotje geen enkel inhoudelijke redenering te vinden was op hoe je een infectie kon voorkómen.
Inmiddels weten we dat openheid, eerlijkheid en de dingen bij hun naam noemen het beste werkt. Nou is praten over seks niet het makkelijkste, zeker niet voor jongeren in hun ontdekkende fase. Maar leren praten over seks hoort wel thuis in de opvoeding en op school. Ja, óók in de opvoeding! Ouders hebben daarin een taak. Als ze in staat zijn om kinderen te maken moeten ze ook in staat zijn om te vertellen hoé ze dat gedaan hebben. En laten ze dan meteen maar even verder praten over homoseks (dat het bestaat en dat er niks geks aan is) en vervolgens over mogelijke gezondheidsrisico's zoals chlamydia, gonorroe en genitale wratten. Natuurlijk hebben alle jongeren gehoord over hiv en aids. Een open en zakelijk verhaal daarover kan wonderen doen en onnodige angst en frustratie wegnemen.
Dat moeten we niet alleen overlaten aan voorlichters van de GgD. Ook ouders (een project om ouders te leren om daarover met hun kinderen te spreken zou niet gek zijn), leerkrachten en de jongens en meiden van Dito! en het COC hebben daar een taak.

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl

Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen (Soaan) ondersteunt financieel initiatieven voor aidsvoorlichtingsactiviteiten.
Kijk voor meer informatie op: aidsactiviteitennijmegen.nl

DE TUSSENBALANS

Ruth Seuren-Willemsen

Geboortedatum en plaats: 11 september 1976 te St. Odilienberg, Limburg
Opleiding: SPH en een coach-opleiding
Beroep: persoonlijk begeleider bij Pluryn en coach
Werk: ruim 32 uur, daarnaast vrijwilligerswerk als algemeen bestuurslid voor het COC
Woonsituatie: getrouwd
Woont samen met: Lieke
Vrienden/vriendinnen: ben ik blij mee, zijn erg belangrijk, is een mooie mix van mensen
Geloof: is een mooi woord in chocolade letters
Politieke voorkeur: jazeker! Al lange tijd een fascinerend iets.
Hobbies: fotograferen, experimenteren in de keuken, genieten met vrienden
Vervoermiddel: fiets
Favoriete literatuur: boeken met een informatieve inslag
Favoriete films: Where the wild things are, As it is in heaven, Buurman & Buurman
Favoriete muziek: hele kast vol maar meest gedraaid; Marillion, U2, klassiek, Muse
Welke kranten lees je: Nrc-next
Favoriete omroep: publieke zenders en net 5
Favoriet vakantieland: Noorwegen
Favoriet eten: kan niet kiezen
Favoriete drank: goede koffie/ thee, tonic, biertje
Favoriete kleding: blouse en spijkerbroek
Uitgaan: ja, maar te weinig door onregelmatig werk
Goede eigenschappen: outside the box-denken, communicatief, energiek
Slechte eigenschappen: leg de lat hoog voor mezelf en anderen, kan ongeduldig zijn
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: trouwen, coach opleiding volgen en afronden
En wat als dieptepunt: dankzij dieptepunten kun je hoogtepunten ervaren
Bewondering voor: Nelson Mandela en Olympische sporters
Hekel aan: plastic verpakkingen die niet makkelijk te openen zijn, ook al staat dit er wel op!
Val op: mooie, spannende ogen
Eerste lesbische seksuele ervaring: 1997
Heteroseksuele ervaring: ja
Coming out: even spannend maar bleek totaal geen issue
Roze bars: café Mets
Andere ontmoetingsgelegenheden: overal waar een goede koffie, lunch, biertje te krijgen is met een goede bediening
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: werk
En waar te weinig mee: familie, tijd voor mezelf
Quote: 'everybody wants to "be" somebody instead of wanting to "do" something that will change the world' , Margaret Thatcher

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 10

1981

Een stad getroffen door een waanidee
Met grimmigheid en dreiging overladen
En soep en koffie uit een eetcafé

Politie, traangas, tanks en barricaden
Een helikopter, stenen, veel me
Studenten, krakers, linkse kameraden

We zien het nog op filmpjes en op foto's:
Een oorlog om een bergingsplaats voor auto's

Geweld en machtsvertoon was overal
Diepgaand en onuitwisbaar zijn de sporen
Als na een onverhoedse hartaanval

En achteraf heeft iedereen verloren
Er zijn parkeergarages zonder tal –
Ik kan nog steeds geen helikopter horen

Interview Joris Blaauw

Context bepaalt houding jongeren homoseksualiteit

Joris Blaauw heeft een drukke tijd achter de rug. Als COC voorzitter heeft hij de handen vol aan het COC werk en tegelijkertijd doet hij een uitgebreid onderzoek naar de houding van jongeren ten aanzien van homoseksualiteit. Daarnaast werkt hij aan een onderzoek voor de GGD. De afstudeerscriptie is nu gereed. Het onderzoek laat zien welke factoren het sterkste werken. De ouders en vrienden zijn belangrijker dan de school of voorlichting. Wat niet wil zeggen dat schoolbeleid en voorlichting helemaal niet zouden werken. Reden voor PINK om hem aan het woord te laten over dit belangrijke onderwerp.

Het onderzoek van Joris richt zich op de resultaten van de jeugdmonitor Emovo die in Oost Nederland een drietal malen herhaald is. Leerlingen van klas 2 en 4 van het voortgezet onderwijs vulden een digitale enquête in. Uit die resultaten filterde hij gegevens voor zijn onderzoek. Daarbij keek hij naar verschillende soorten van homonegativiteit en naar verschillende contexten zoals de school, de buurt, vrienden, familie enzovoorts.
De verschillende soorten homonegativiteit worden bepaald aan de hand van vragen over homoseksualiteit in het algemeen, openbaar en zichtbare homoseksualiteit zoals publiek zoenen en wanneer homoseksualiteit veel dichterbij komt zoals een klasgenoot die homo is.
De verschillende soorten homonegativiteit hebben te maken met de sociale afstand. Joris kent de trends en cijfers bijna uit het hoofd.

"De houding ten aanzien van homoseksualiteit in het algemeen is steeds positiever geworden onder leerlingen van het voortgezet onderwijs. Maar wanneer je wat dieper gaat graven en de sociale afstand kleiner wordt, wordt het beeld minder gunstig. 91% vindt homoseksualiteit in het algemeen geen probleem. Slechts 9% vindt het heel verkeerd. Maar op de vraag of je vrienden wilt zijn met homo's antwoordt ruim 19% negatief."

"Zoenen in het openbaar vindt 53% prima als het een man en een vrouw betreft. Slechts 3,5% vindt dit verkeerd. Dit wordt 17% als het twee vrouwen betreft en 32% bij twee mannen. Bij vragen over de sociale afstand, dus of je in de pauze met homo's zou praten bijvoorbeeld, zegt 22% geen afstand te hebben, 38% enige afstand, 27% zou een behoorlijke afstand houden 11.6% zou veel afstand bewaren. Dit geeft dus een veel genuanceerder beeld dan dat 91% homoseksualiteit in het algemeen geen probleem vindt."

Joris Blaauw studeert dit najaar af in de sociologie. Hij deed onderzoek naar de houding van jongeren ten aanzien van homoseksualiteit. En wat blijkt: ouders en vrienden zijn belangrijker dan de school. De directe sociale context heeft veel invloed.

(foto: BvD)

Joris heeft voor het onderzoek een model gebouwd waarmee hij de gegevens van de jongeren en hun standpunten kon combineren met de gegevens over de klassen, de school, de buurt waar ze wonen, de ouders, de vriendengroep en sportclubs.

"We zochten naar de effecten van de context op hun houding ten aanzien van homoseksualiteit. We veronderstellen dat de heteronormaliteit in groepssporten sterker is en leidt tot meer homonegativiteit. Dat verband zit er inderdaad. We hebben al deze contexten bekeken in relatie tot homonegatieve leerlingen. Je kunt verwachten dat, als een school actief beleid ten aanzien van homoseksualiteit heeft, zoals de SchoolsOut scholen in Nijmegen, de leerlingen positiever zijn. Dit zien we inderdaad als we de houding per school bekijken, in de complexe modellen verdwijnt dit effect echter voor een groot deel. Er is wel een indicatie dat er een effect kan zijn. De Nijmeegse scholen zijn vanaf het begin van het onderzoek homopositiever, dan de scholen buiten Nijmegen.
Dat maakt een programma als SchoolsOut gemakkelijker uit te voeren waardoor Nijmegen en de SchoolsOut scholenpopulatie in het bijzonder weer homopositiever wordt. Er is dus wel enig effect op schoolniveau. Het effect van klasgenoten is zeer sterk. Wanneer je alle contexten vergelijkt dan komen we tot de conclusie dat de directe omgeving van jongeren de grootste invloed heeft op hun houding over homoseksualiteit. Dat is dus niet de school, maar de vrienden en de ouders en de klasgenoten."

"De grootte en intensiteit van de sociale context zijn van belang. Zo is het effect van een klas groter dan het effect van de school en zijn ouders belangrijker dan leeftijdsgenoten. Het effect van het schoolbeleid verdwijnt in dit model. Toch is het schoolbeleid wel van belang vanwege een indirecte invloed. Een positieve school, heeft meer homopositieve leerlingen en die zijn wel weer van belang voor de houding van de individuele leerling."

"Nijmegen is vrij homopositief. Buiten Nijmegen zitten er gemiddeld 6% meer homonegatieve leerlingen in een klas. En dit effect is te vinden ongeacht alle categorieën, qua leeftijd, opleiding, allochtonen enz.
De Nijmeegse schoolpopulatie is redelijk hoog opgeleid, open en tolerant en kent een relatief kleine populatie migranten. Over het algemeen zijn niet westerse migranten homonegatiever, maar dit effect verdwijnt weer als de opleiding hoger wordt en hun vrienden homopositiever worden."

"Interessant is dat het schoolbeleid het sterkste werkt op homonegatieve scholen. In klassen met meer dan 45% homonegatieve leerlingen heeft een homopositief schoolbeleid het meeste resultaat. Dat pleit eigenlijk voor meer maatwerk op school of klasnivo."
Aldus Joris Blaauw.

De scriptie is getiteld: Attitudes towards homosexuality. A study on contextual explanations of general and specific homonegativity among Dutch secondary school students. De scriptie is te vinden op www.ru.nl/master/scs/thesis-publications/thesis, maar je kunt ook een mail sturen naar Joris@cocnijmegen.nl Joris Blaauw heeft (een deel van) de resultaten voor het eerst gepresenteerd op het SchoolsOut congres in mei. Sindsdien is er veel belangstelling voor het onderzoek tot aan het ministerie van Onderwijs en het Sociaal Cultureel Planbureau toe.

[BvD]

Sportclubs

De sportclub behoort volgens het onderzoek van Joris Blaauw tot een van de contexten die een negatief effect hebben. Jongeren die in een sportclub actief zijn, zijn meer homonegatief.
Joris: "Dat heeft te maken met de sfeer in de sportclub en in het team. Dat effect is bij jongens sterker dan bij meisjes. Op de jongensclub wordt gepraat over meisjes en gescholden op homo's. Er zijn minder homo's op die sportclubs en ze zijn minder open over hun geaardheid.
Toch is het effect van de sportclubs in het totaal relatief klein. De directe omgeving als vrienden, ouders en buurt heeft meer invloed.

SchoolsOut

In Nijmegen is het voorlichtingsprogramma over homoseksualiteit uitgebreid naar primair onderwijs en het ROC. Het programma SchoolsOut wordt gecoördineerd en uitgevoerd door de GGD. Daarin zijn de scholen, de gemeente, Dito en COC betrokken. Het programma kent vier pijlers; beleid, educatie, zorg en ondersteuning en zichtbaarheid. Een voorbeeld van beleidsmatig werk is een scheldprotocol of een beleidsplan dat 'alle' leerlingen respecteert. Bij educatie kun je denken aan voorlichtingen, theater AanZ en andere activiteiten die op de houding gericht zijn.
Een vertrouwenspersoon die kan omgaan met coming out vragen van een leerling is een voorbeeld van zorg en ondersteuning op een school. Zichtbaarheid is te illustreren met een Gay Straight Alliance op een school.
Dat is een alliantie van hetero en homoseksuele leerlingen. Zij kunnen samen voor de grotere meerderheid op een school homoseksualiteit dichterbij brengen en feiten en vooroordelen onderscheiden.
De klas en de vrienden hebben een korte sociale afstand tot leerlingen en zijn het meest effectief als het gaat om het veranderen van een attitude ten aanzien van homoseksualiteit.

De Lindenberg PINK CULINAIR

NIJMEGEN - Vanavond is het tijd voor de jaarlijkse 'incentive' van de evenementenstichting die wij mogen besturen. Bestuursleden die het hele jaar geen kritische vragen hebben gesteld aan onze projectleider zijn genodigd voor een diner. Gelukkig mogen Steef en ik ook komen. Het zou voor de hand liggen dat het menu dan 'spek en bonen' zou zijn, niets is echter minder waar.

Het bestuur is voor wat betreft de menukeuze voor het merendeel eensgezind. De keuze valt op de 'Kotelet Sjek Floor' (€18,75) en de 'Pesto lende' (€19,50). Steef en ik nemen nog een soepje (€5,25) vooraf, en wel een romig mosterdsoepje geserveerd in een stoofpannetje en voor mij de venkel-vissoep. Verrukkelijke soep rijk gevuld met mosselen en zalm, subtiel van smaak door een tipje kreeftenpasta. Bij de soep krijgen we een soort tosti-brood met tapenade. Ook de soep van Steef is fris romig en goed van gewicht en smaak. De overige disgenoten genieten van een brood etagère met olie, zout, boter en tapenade (€7,75).

De getrancheerde entrecôte met pesto boter doet zich goed smaken. Er zijn twee soorten (groene) salade en ruim Belgische frieten met mayo bij. De Lamskoteletten (2) van Floor zijn lekker mals doch iets aan de lauwe kant. Voor dit product geldt dan ook altijd; "hoe groter de kotelet, hoe groter het bot". Maar... een uitstekend stuk vlees. Mijn bord is – net als bij de andere disgenoten - feestelijk opgemaakt met groentjes en ook hier weer lekkere krokante frieten. Ondanks dat de witte wijn rijkelijk vloeit is onze penningmeester 'compos mentis' genoeg mede te delen dat er nog voldoende (financiële) ruimte is voor een dessert. Daarom vindt naast de koffie, de 'hemelse modder' (€6,25), een mousse van witte chocolade met bosvruchtenijs gretig aftrek. Ik ben blij verrast dat er in dit 'huis van de kunsten' niet wordt bezuinigd in de keuken. Voor kwaliteit en smaak mag best wat betaald worden.

www.delindenberg.com/etenendrinken.asp

[SH]

Workplace Pride & de Roze Voorloper 2012

**Op roze woensdag 18 juli heeft Burgemeester Bruls zijn handtekening gezet onder de 'Workplace Pride'-overeenkomst.
Daarmee is Nijmegen de derde gemeente in het land na Den Haag en Amsterdam die aangeeft dat zij er trots op is als werkgever, dat er mensen werken die seksueel divers georiënteerd zijn. Tegelijkertijd heeft de St. Workplace Pride de 'Roze Voorloper' ontvangen.**

"Met het ondertekenen van deze overeenkomst verklaart onze gemeente ook dat zij bereid is naar zichzelf te kijken als werkgever en naar de positie van al haar medewerkers", aldus betrokken ambtenaar Dolf Kutschenreuter. Hij vervolgt: "concreet betekent dat dat in de toekomst vragen kunnen worden gesteld in het 'medewerkers tevredenheidsonderzoek' naar de beleving van (seksuele) diversiteit. Daarnaast bezoekt Nijmegen de conferenties die door 'Workplacepride' worden georganiseerd en die gericht zijn op kennisvergroting bij werkgevers. Op 11 november is er een bijeenkomst met medewerkers en door de gemeente gesubsidieerde organisaties, tijdens de gemeentelijke innovatie bijeenkomst."
Workplace Pride ondertekenaars waren duo-vorzitter Marion Mulder en directeur David Pollard en ontvingen de Roze Voorloper, de prijs die jaarlijks wordt uitgereikt op initiatief van St. Roze Woensdag voor organisaties of personen die een uitzonderlijke bijdrage leveren aan de acceptatie van homoseksualiteit. Sander Ederveen zegt daarover: "Sinds een aantal jaren zet Workplace Pride de Europese standaard voor LGBT werknemers, wij vonden dat dat deze bijzondere erkenning verdient. De prijs wordt ieder jaar gecreëerd door een Nijmeegse kunstenaar. Dit jaar symboliseert de prijs de werkomgeving, geplaatst op een roze driehoek.